

RADY PRAKTYCZNE

1

2

3

1. Sukieneczka dla dziewczynki od lat 3-ych do 7-iu z wełnianego woalu—kołnierzyk z georgetty.
2. Sukienka dla dziewczynki od lat 7-iu z kolorowego płóciennka w paski.
3. Sukieneczka z etaminy dla dziewczynki od lat 3-ych.

DLA NASZEJ DZIATWY.

4

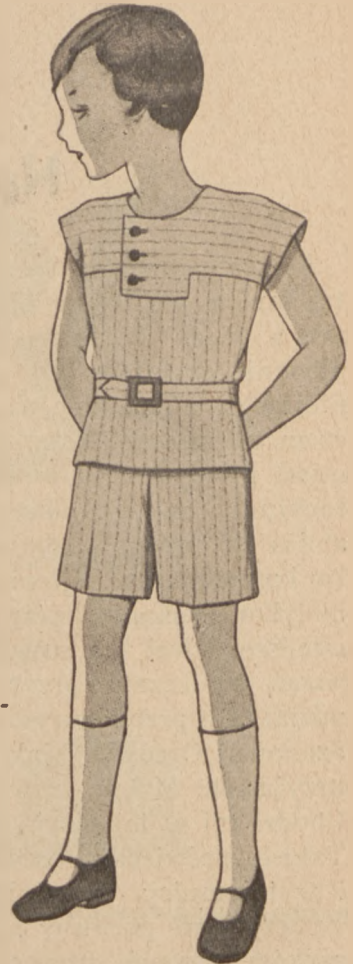
-
4. Sukieneczka z płócienka w paski dla dziewczynki od lat 3-ch—5-iv. Sukienka krajana jest w ten sposób, że paski dają skosy.
5. Sukieneczka z etaminv w zielone groszki—kołnierzyk gładki zielony z przodu biały.

5

Forma na tablicy kroju.

*Ubranko na lato z płócienka w paski dla chłop-
czyka w wieku 3—5 lat.*

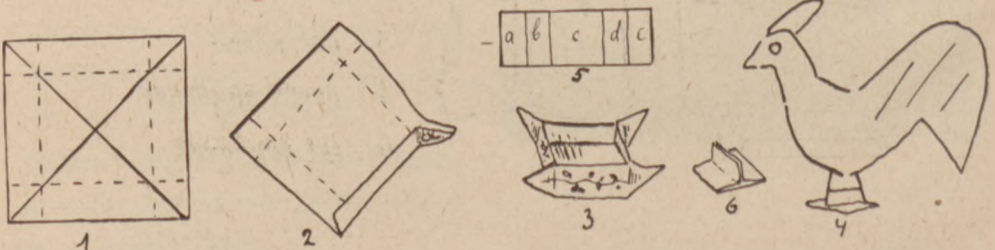
1. lewy przód
2. prawy przód
3. pół paska
4. przód spodenek
5. tył spodenek

Na Święto Matki.

To, co poniżej napiszę, ma być tajemnicą przed młodemi Matkami, a więc, Szanowne Mamusie, albo nie czytajcie (do czasu) niczego, albo... udajcie, że o niczym nie wiecie. Zapraszam natomiast młodych Ojców do „kspiracyjnej“ roboty. Mianowicie — zbliża się przemiłe „Święto Matki“ (w końcu maja). W tym święcie — nie tylko ciocia, siostry, starsze i młodsze dzieci (z urzędu) muszą wziąć serdeczny przygotowawczy udział, ale przede wszystkim Wy, Szanowni Ojcowie, jako najbliżsi przyjaciele Matek swych dzieci. Chodzi mi w tej chwili o to, żeby Tatusie poświęcili troszeczkę czasu i w tajemnicy przed Mamusiami wyuczyli swe pociechy jakich wierszyków, pomogli przygotować niespodzianki, porozmawiali trochę w odpowiedni sposób z dziećmi o ich stosunku do matki. Ostatni punkt pomijam (nadaje się on jako temat do artykułu ściśle pedagogicz-

nego), zajmę się natomiast dwoma pierwszymi.

Jeżeli chodzi o niespodziankę to — pomysłów może być mnóstwo. Starsze dzieci niech coś uszyją, wykleją, narysują... Największą popularnością cieszy się laurka. Zgoda na laurkę. Ale niechże ta laurka będzie samodzielną robotą dziecka, choćby skromnym kwiatuszkiem wyklejonym lub namalowanym. Poza laurką szykujemy coś praktyczniejszego. A więc: ten sam kwiatuszek, wykonany na malutkiej ćwiartce brystolu, oprawionej (przez starszego) w ramki za szkłem — będzie przemiłym obrazkiem, który Mama napewno zawiesi na honorowym miejscu. Znów np. kwadracik sztywnego papieru, szczepiony na rogach w kształt naczynka, będzie dość długo pełnił rolę schowanka na pierścionek lub obrączkę, gdy je mama zdejmie przed spaniem. Albo taki kogucik czy inne „stworzenie“ wyrysowane,

Bez zarzutu jak zawsze,

udo się pieczywo, jeżeli zastosujemy wszech-
stronnie wypróbowane środki

Dra Oetkera.

Polecam swoją bogato ilustrowaną książeczkę
„F” z przepisami. Cena: 40 groszy.

Dr. A. Oetker.

wycięte i sklezione będące ozdobą
półeczki, albo komody... Spróbuj-
my! Niewielki nakład pracy, a du-
żo przyjemności. Dla młodszych
pociec służę wierszykiem:

W malutkiem gniazdeczku
Ptaszek dzieci tuli...
Dobrze im jest, dobrze
Pod skrzydłem matuli.
I moja mateńka
w objęcia mnie bierze,
Ja ją za to kocham
Serdecznie i szczerze.

O naklejkach (naklejonych
wycinankach) były już artykuły w
Młodej Matce (ostatni w Nr. 5 z dn.
1 marca b. r.) i do nich odsyłam
Czytelników. Nadmienię tu jednak
(dla nieposiadających poprzednich
egzemplarzy), że rysunek kwiatka
powinien być prosty, barw niewie-
le — 3 lub 4.

Schowanko na pierścionek to ła-
twa robota nawet dla młodszych.
Ktoś starszy (Tatus, prawda?) mu-
si przygotować kwadracik brystolu
(choćby z okładki zeszytowej) o ho-

ku np. 5 cm, musi przeprowadzić odpowiednie pomocnicze linje (według rysunku), a potem — pokazać dziecku, gdzie należy zgiąć, w którym miejscu (kąty) zeszyć lub skleić — wszystko to dziecko z łatwością wykona (rys. 1, 2, 3). Różki może ozdobić kokardkami, a boczki rysunkiem (niechaj narysuje przed składaniem). Dobrze będzie, jeśli cierpliwy Tatusz pozwoli wykonać jedno lub dwa schowanka bez rysowania, tak na próbę; gdy wprawia się małe paluszki — składniej pójdzie robota prawdziwego prezentu, który zyska na... świeżości.

Zwierzątka też jest łatwe. Niech dziecko (samo, tak jak umie, bez

wzoru) narysuje, pokoloruje albo wyklei na kartonie kogutka, konika, pieska czy kotka, wytnie go, pokoloruje lub wyklei z drugiej strony, umocuje podstawkę — i gotowe. Podstawka robi się z prostokątnego paska kartonu. Dzieli się prostokąt na 3 części i dwie boczne jeszcze na pół. W ten sposób powstaje 5 podziałek: a, b, c, d, e (rys. 5). Składa się, przyklejając a do c, b i d do c (rys. 6). Między a i e wkleja się „nóżki“ zwierzątka — teraz stoi doskonale.

Jeszcze raz proszę: spróbujmy. Praca niewielka, przyjemność duża.

Janina Stawe.

TREŚĆ NUMERU: *Dr. St. Bielobradek*: Apteczka podręczna na wsi. Higiena, pielęgnacja i rozwój dziecka w obrazkach. *Dr. T. Chrapowicki*: Jakie dzieci mogą leczyć się w Ciechocinku. *S. S.*: Podłuchane rozmowy. *Zofja Mirowska*: Psychologia na usługach wychowania. *I. Mackiewicz-Orłosiowa*: Matka. *Wanda Kalinowska*: Zwracamy się do Was młodzi... *Mgr. Czesława Wasermilówna* Wizyty. *Józefa Gażyńska*: W maju. Odpowiedzi na listy rodziców. Rady praktyczne. Dla naszej dżiatwy. Forma na tablicy kroju. *Janina Stawe*: Na Święto Matki.

Redakcja i Administracja: Koszykowa 44. Tel. 9-01-24. Konto P.K.O. 14555
 Cena prenumeraty „MŁODEJ MATKI“: w kraju płatna tylko z góry:
 rocznie 13 zł. — półrocznie 6 zł. 50 gr. — kwartalnie 3 zł. 25 gr.
 Zagranicą: półrocznie zł. 10 — rocznie zł. 20.
 Prenumeratę dwutygodnika „MŁODA MATKA“ przyjmują wszystkie księgarnie,
 oraz urzędy pocztowe w kraju i zagranicą.
 Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Wydawca: E. Grocholska.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i L. Czechowska

Zakł. Graf. „Drukarnia Bankowa“, Warszawa, Moniuszki 11.